

Αθήνα, 29 Οκτωβρίου 2025

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς

Προστασίας του Πολίτη

Εσωτερικών

Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας

Υποδομών & Μεταφορών

Θέμα: Μη προσβάσιμα Αστυνομικά Τμήματα

Η χώρα μας συνεχίζει να παραβιάζει τη Διεθνή Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, αν και την έχει κυρώσει από το 2012 με τον νόμο 4074/2012. Ένα από τα θέματα ελλিপτούς ως ανύπαρκτης συμμόρφωσης είναι και αυτό της προσβασιμότητας δημόσιων κτιρίων και υπηρεσιών σε άτομα με αναπηρία, δυσχεραίνοντας την καθημερινότητά τους.

Η πρόσφατη εμπειρία της Δήμητρας Γκασούκα, Δημοτικής Συμβούλου Χαλανδρίου, ανάπηρης, Κοινωνικής Λειτουργού, είναι αποκαλυπτική.

Σε επιστολή της, στις 9/10 προς την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑμεΑ), την ΕΛ.ΑΣ, περιγράφει την εμπειρία της στην προσπάθειά της να επισκεφθεί τα Αστυνομικά Τμήματα του Βόρειου Τομέα Αττικής προκειμένου να καταθέσει αίτηση για νέα ταυτότητα. Βίωσε μια τραυματική εμπειρία διαπιστώνοντας εν έτει 2025 την ανυπαρξία προσβασιμότητας στα Αστυνομικά Τμήματα – μια πραγματικότητα που καλούνται να αντιμετωπίσουν καθημερινά τα άτομα με αναπηρία παρά το υπάρχον, μη εφαρμοζόμενο, νομικό πλαίσιο και παρά τις διεθνείς δεσμεύσεις της Ελλάδας.

Η αποκαλυπτική επιστολή της:

“Ονομάζομαι Δήμητρα Γκασούκα, διαμένω στο Χαλάνδρι έχω κινητική βλάβη και μετακινούμαι με ηλεκτροκίνητο αμαξίδιο.

Τον Ιανουάριο του 2025 απευθύνθηκα στο Αστυνομικό Τμήμα (ΑΤ) Χαλανδρίου προκειμένου να εκδώσω νέα ταυτότητα. Διαπίστωσα έτσι ότι στο συγκεκριμένο αστυνομικό τμήμα η εξωτερική ράμπα τέμνεται με το πεζοδρόμιο οπότε υπάρχει δυσκολία στο να μπορέσει κάποιος με αμαξίδιο να εισέλθει στο χώρο. Το δεύτερο πρόβλημα που έχει το συγκεκριμένο ΑΤ είναι ότι προκειμένου να φτάσει κανείς στο ασανσέρ, χρειάζεται να ανέβει δύο με τρία σκαλιά. Λόγω αυτών των δομικών εμποδίων, η αρμόδια υπάλληλος ήταν αναγκασμένη να με εξυπηρετήσει στο... πεζοδρόμιο, αφήνοντας τα στοιχεία μου για να επικοινωνήσει μαζί μου ώστε να έρθει ο φορητός σταθμός στο σπίτι μου.

Βλέποντας τον καιρό να περνάει χωρίς νέα από ΑΤ Χαλανδρίου, προσπάθησα ανεπιτυχώς (δεν απαντούσε κανείς στο τηλέφωνο) να επικοινωνήσω με το Τμήμα. Έτσι, μη έχοντας σχετική ενημέρωση, επισκέφτηκα το ΑΤ Αγίας Παρασκευής. Εκεί διαπίστωσα και πάλι προβλήματα στην προσβασιμότητα. Καταρχήν η εσωτερική ράμπα που κάλυπτε τα σκαλιά που οδηγούν στο ασανσέρ, λόγω της κλίσης της, θύμιζε περισσότερο... τσουλήθρα. Δεύτερον, οι μικρές διαστάσεις του ασανσέρ καθιστούσαν αδύνατη την είσοδο του αμαξιδίου.

Εν συνεχεία επισκέφτηκα το ΑΤ Βριλησίων και παρόλο που το ασανσέρ είναι στο ισόγειο και δεν χρειάζεται ράμπα, εκεί δεν υπήρχε κάποιο μέσο, πχ κουδουνάκι ή άλλο, για να ειδοποιήσω τον αστυνομικό να κατέβει και να με εξυπηρετήσει ή να μου ανοίξει την πόρτα για να μπορέσω να εισέλθω. Αναγκαστικά ζήτησα την βοήθεια αγνώστου περαστικού. Δυστυχώς και στην περίπτωση αυτή το ασανσέρ ήταν μικρό. Ενώ υπήρξε η διάθεση να με εξυπηρετήσουν κατ οίκον ενημερώθηκα ότι αυτό δεν μπορούσε να γίνει επειδή δεν είμαι κάτοικος Βριλησίων.

Τέλος, έμενε η λύση του ΑΤ Πεντέλης. Έστειλα δικό μου άνθρωπο με αυτοκίνητο για να διαπιστώσει εάν αυτό είναι προσβάσιμο. Διαπιστώθηκε ότι είναι κι έτσι έκλεισα ραντεβού για την 1/10/25- παρόλο που απαιτείται από εμένα να πάω δύο φορές τουλάχιστον και να ταλαιπωρηθώ εις διπλούν. Δυστυχώς το συγκεκριμένο ραντεβού αναγκάστηκα να το ακυρώσω για λόγους υγείας.

Σημειώνω ότι από τους υπαλλήλους των ΑΤ ενημερώθηκα ότι:

- δίνεται προτεραιότητα στα εμποδιζόμενα άτομα που έχουν απωλέσει την ταυτότητά τους
- υπάρχει μόνο ένας φορητός σταθμός για όλα τα αστυνομικά τμήματα της Αττικής.

Από την παραπάνω περιπέτεια προκύπτουν ότι:

- η προσβασιμότητα στο δομημένο περιβάλλον των ΑΤ δεν είναι κατάλληλη για χρήστες αμαξιδίων
- ο υπάρχων αριθμός φορητών σταθμών εξυπηρέτησης δεν φαίνεται να επαρκεί για να καλυφθούν οι ανάγκες του εμποδιζόμενου (ανάπηρα άτομα, ηλικιωμένοι/ες κλπ) πληθυσμού που αποτελούν το 40% στην χώρα μας.

Εν κατακλείδι : Η ευγένεια και η καλή διάθεση να εξυπηρετήσουν οι υπάλληλοι των ΑΤ δεν αντικαθιστούν την απαραίτητη προσβασιμότητα στα δημόσια κτήρια. Η επικρατούσα κατάσταση στα ΑΤ αποκλείει τους ανάπηρους πολίτες από την ισονομία.

Παρακαλώ όπως με ενημερώσετε για την εξέλιξη του αιτήματός μου και σας ευχαριστώ για την υπομονή σας να διαβάσετε το μακροσκελές μου μήνυμα.

Με εκτίμηση

Δήμητρα Γκασούκα

Με δεδομένο ότι:

- Η τραυματική εμπειρία της Δ. Γκασούκα δεν αποτελεί μεμονωμένη περίπτωση αλλά την καθημερινότητα που βιώνουν τα άτομα με αναπηρία στη χώρα μας όταν είναι αναγκασμένα να απευθύνονται για να εξυπηρετηθούν σε Αστυνομικά Τμήματα,
- Η ΕΣΑμεΑ αντιδρώντας στην επιστολή της Δ. Γκασούκα, απέστειλε στις 24/10 επιστολή προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη καλώντας τον να παρέμβει "σχετικά με την έλλειψη προσβασιμότητας στα Αστυνομικά Τμήματα της Αττικής",
- Στην επιστολή της η ΕΣΑμεΑ παραθέτει τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, που η χώρα μας κύρωσε μαζί με το Προαιρετικό της Πρωτόκολλο με το Ν. 4074/2012, και τις οποίες δεν τηρεί. Συγκεκριμένα:
 1. Δεν τηρεί το άρθρο 9 για την "Προσβασιμότητα" που αναφέρει ότι "προκειμένου τα άτομα με αναπηρία να ζουν ανεξάρτητα και να συμμετέχουν πλήρως σε όλες τις πτυχές της ζωής, τα Συμβαλλόμενα Κράτη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίζουν στα άτομα με αναπηρίες την πρόσβαση, σε ίση βάση με τους άλλους, (...) και σε άλλες εγκαταστάσεις και υπηρεσίες που είναι ανοιχτές ή παρέχονται στο κοινό, τόσο στις αστικές όσο και στις αγροτικές περιοχές.
 2. Δεν τηρεί το άρθρο 19 για την "Ανεξάρτητη διαβίωση και ένταξη στην κοινωνία" όπου αναφέρεται ότι: "τα Συμβαλλόμενα Κράτη στην παρούσα Σύμβαση αναγνωρίζουν το ίσο δικαίωμα όλων των ατόμων με αναπηρίες, να ζουν στην κοινωνία, με επιλογές ίσες με τους άλλους ανθρώπους και λαμβάνουν αποτελεσματικά και κατάλληλα μέτρα, προκειμένου να διευκολύνουν την πλήρη απόλαυση αυτού του δικαιώματος από τα άτομα με αναπηρίες και την πλήρη ένταξη και συμμετοχή τους στην κοινωνία".
- Στην ίδια επιστολή αναφέρονται επίσης
 1. ο νόμος **4067/2012**, άρθρο 26 "Ειδικές ρυθμίσεις για την εξυπηρέτηση ατόμων με αναπηρία ή **εμποδιζόμενων ατόμων**", παρ. 4, που αναφέρει ότι "στα υφιστάμενα πριν από την ισχύ του παρόντος νόμου κτίρια που στεγάζονται υπηρεσίες του Δημοσίου, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου του ευρύτερου δημόσιου τομέα, κοινωφελείς οργανισμοί, οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας ή έχουν χρήσεις συνάθροισης κοινού (...) **επιβάλλεται να γίνουν οι απαραίτητες διαμορφώσεις, ώστε οι λειτουργικοί χώροι τους να είναι προσπελάσιμοι από άτομα με αναπηρία ή εμποδιζόμενα άτομα**"
 2. Στο ΚΕΦ. Β' του Ν. 4488/2017 που περιλαμβάνει τις "Κατευθυντήριες Διατάξεις Υλοποίησης της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες", και συγκεκριμένα στην παρ. 1 του άρθρου 61 (Γενικές Υποχρεώσεις) ορίζεται ότι: "Κάθε φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού

δικαίου υποχρεούται να διασφαλίζει την ισότιμη άσκηση των δικαιωμάτων των ΑμεΑ στο πεδίο των αρμοδιοτήτων ή δραστηριοτήτων του, λαμβάνοντας κάθε πρόσφορο μέτρο και απέχοντας από οποιαδήποτε ενέργεια ή πρακτική που ενδέχεται να θίγει την άσκηση των δικαιωμάτων των ΑμεΑ. Ιδίως υποχρεούται: α) να αφαιρεί υφιστάμενα εμπόδια κάθε είδους, β) να τηρεί τις αρχές καθολικού σχεδιασμού σε κάθε τομέα της αρμοδιότητάς του ή της δραστηριοποίησής του, προκειμένου να διασφαλίζει για τα ΑμεΑ την προσβασιμότητα των υποδομών, των υπηρεσιών ή των αγαθών που προσφέρει, γ) να παρέχει, όπου απαιτείται σε συγκεκριμένη περίπτωση, εύλογες προσαρμογές υπό τη μορφή εξατομικευμένων και κατάλληλων τροποποιήσεων, ρυθμίσεων και ενδεδειγμένων μέτρων, χωρίς την επιβολή δυσανάλογου ή αδικαιολόγητου βάρους, δ) να απέχει από πρακτικές, κριτήρια, συνήθειες και συμπεριφορές που συνεπάγονται διακρίσεις σε βάρος των ΑμεΑ, ε) να προάγει με θετικά μέτρα την ισότιμη συμμετοχή και άσκηση των δικαιωμάτων των ΑμεΑ στον τομέα αρμοδιότητάς ή δραστηριότητάς του,

3. Το άρθρο 63 του **N. 4488/2017** το οποίο αφορά στον **"Καθολικό Σχεδιασμό διοικητικών προϊόντων, περιβαλλόντων και υπηρεσιών καθώς και στις εύλογες προσαρμογές"** και στο οποίο αναφέρεται ότι: "τα διοικητικά όργανα και οι αρχές υποχρεούνται να λαμβάνουν ενδεδειγμένα μέτρα προσαρμοσμένα στις ιδιαίτερες ανάγκες ενός ή περισσότερων ατόμων με αναπηρία προκειμένου να διασφαλιστεί η αρχή της ίσης μεταχείρισης. Στις ως άνω εύλογες προσαρμογές(...), περιλαμβάνονται ενδεικτικά, μέτρα παροχής υποστηρικτικής τεχνολογίας, προσωπικής βοήθειας και ενδιαμέσων, εξατομικευμένη προσαρμογή διαδικασιών ή πρακτικών, εξειδικευμένες υπηρεσίες και βοηθητικές υπηρεσίες για την επικοινωνία",

Επειδή:

- Η ιστορία για την προσβασιμότητα στη χώρα μας σε επίπεδο νόμων, υπό την πίεση των Οδηγιών της ΕΕ και του αναπηρικού κινήματος, μετράει πάνω από... 40 χρόνια χωρίς σπουδαία αποτελέσματα, ξεκινώντας από τον ΓΟΚ του 1984, με την προσβασιμότητα σε υφιστάμενα κτίρια συνάθροισης και συναλλαγής κοινού, να παραμένει σχεδόν ανύπαρκτη παρά τις διαδοχικές συμπληρώσεις του ως το 2022,
- Στο Νέο Οικοδομικό Κανονισμό (ΝΟΚ), Ν. 4067/2012, καθιερώνεται η υποχρεωτική προσβασιμότητα για ΑμεΑ σε όλα τα νέα δημόσια και ιδιωτικά κτίρια και προβλέπεται η έννοια της "προσβάσιμης αλυσίδας", δηλαδή συνεχούς και απρόσκοπτης μετακίνησης από τον δημόσιο χώρο έως τον τελικό προορισμό εντός του κτιρίου. Ρυθμίζεται η προσβασιμότητα για Άτομα με Αναπηρία (ΑμεΑ) και εμποδιζόμενα άτομα κυρίως στα άρθρα 26, 26α και 27,
- Η Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, σχολιάζοντας τη μη συμμόρφωση της Ελλάδας στη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, διαπιστώνει ότι "είναι σε όλους φανερό, ότι στην Ελλάδα, πολλές αν όχι οι περισσότερες από τις εν λόγω εγκαταστάσεις και υπηρεσίες, μεταξύ των οποίων και κτήρια Δικαστηρίων, είναι πολύ δύσκολα ή και καθόλου προσβάσιμες στα άτομα που καλύπτει η Σύμβαση",

- Η Εθνική Στρατηγική για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία 2024-2030, με τίτλο "Μια Ελλάδα με όλους, για όλους" που υιοθέτησε η κυβέρνηση τον Σεπτέμβριο του 2024 περιλαμβάνει στον 1ο Πυλώνα με τίτλο "Καθολική προσβασιμότητα", τους στόχους της καθολικής προσβασιμότητας στο φυσικό και δομημένο περιβάλλον, στα μεταφορικά συστήματα, στις υπηρεσίες, αγαθά, κ.α,
- Ο κ. Πρωθυπουργός την Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία, στις 3/12/24 δεσμεύθηκε ότι "ο αγώνας για προσβασιμότητα και ίσα δικαιώματα ήταν και παραμένει διαρκής. Με πυξίδα τις πολιτικές της Εθνικής Στρατηγικής προς το 2030",

Ερωτώνται κατ' αρμοδιότητα οι κ.κ. Υπουργοί

1. Σε ποιες άμεσες παρεμβάσεις θα προχωρήσουν προκειμένου τα ΑΤ του Βορείου Τομέα Αττικής και ειδικότερα τα ΑΤ Χαλανδρίου, Βριλησίων και Αγίας Παρασκευής να καταστούν πραγματικά και όχι κατ' όνομα (πχ με ράμπες – επικίνδυνες τσουλήθρες) προσβάσιμα στα άτομα με αναπηρία, στα εμποδιζόμενα άτομα, κα;
2. Σε ποιες ενέργειες θα προχωρήσουν προκειμένου να αποκτήσουν τα ΑΤ της Αττικής επαρκή αριθμό φορητών σταθμών για την εξυπηρέτηση των ατόμων με αναπηρία, εμποδιζόμενων, ηλικιωμένων, κα;
3. Πόσα και ποια Αστυνομικά Τμήματα, συμμορφώνονται στις διεθνείς δεσμεύσεις της χώρας για πλήρως προσβάσιμους δημόσιους χώρους και υπηρεσίες σήμερα στη χώρα μας;
4. Υπάρχει συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα : α) για την υλοποίηση της Διεθνούς Σύμβασης του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες και ειδικότερα σε ό,τι αφορά τα θέμα της προσβασιμότητας, β) των στόχων της Εθνικής Στρατηγικής για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία 2024-2030, με τίτλο "Μια Ελλάδα με όλους, για όλους" γενικά και ειδικότερα σε ό,τι αφορά την προσβασιμότητα των Αστυνομικών Τμημάτων;

Οι Ερωτώσες Βουλευτρίες και οι Ερωτώντες Βουλευτές

Δούρου Ειρήνη (Ρένα)

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Ξανθόπουλος Θεόφιλος

Νοτοπούλου Αικατερίνη (Κατερίνα)

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Βέττα Καλλιόπη

Ζαμπάρας Μιλτιάδης

Κεδίκογλου Συμεών

Παππάς Νίκος

Παπαηλιού Γεώργιος

Ψυχογιός Γεώργιος